

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 lipca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 10 maja 2017r., odmówił G. S. prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu wskazano, że rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło za wypowiedzeniem przez zakład pracy, zaś zgromadzona dokumentacja nie pozwoliła na ustalenie, co było przyczyną ustania zatrudnienia.

decyzja w aktach ZUS

Ubezpieczona uznała w/w decyzję za krzywdzącą i w dniu 24 sierpnia 2017 złożyła odwołanie. Podniosła, że stosunek pracy został rozwiązany w związku z likwidacją placówki, w której świadczyła pracę, a więc z wyłącznej przyczyny leżącej po stronie zakładu pracy.

odwołanie – k. 2-4

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie, podnosząc te same argumenty, co w zaskarżonej decyzji.

odpowiedź na odwołanie – k. 8

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny

G. S. urodziła się w dniu (...).

W okresie od 1 kwietnia 2011 roku do 31 października 2016 roku wnioskodawczyni była zatrudniona przez K. B. (1), prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...). Wnioskodawczyni pracowała na cały etat na stanowisku księgowa – kasjer. Zgodnie z treścią każdej kolejnej umowy o pracę na czas określony, miejsce świadczenia pracy nie było oznaczone jako jeden adres, tylko wskazywano „agencje bankowe na terenie Ł.”.

Pierwsza umowa była zawarta od 01.04.2011 do 30.06.2011 i była umową na okres próbny. Kolejna umowa została zawarta od 01.07.2011 do 30.06.2013 roku, zaś ostatnia, na czas określony od 01.07.2013 do 30.06.2018 roku. Ponownie wpisano jako miejsce świadczenia pracy „agencje bankowe na terenie Ł.”.

Pismem z dnia 05.09.2016 roku K. B. (1) wypowiedziała wnioskodawczyni umowę o pracę z zachowaniem 1-miesięcznego okresu wypowiedzenia, który upływał w dniu 31.10.2016 roku. Nie podała w piśmie przyczyny rozwiązania umowy o pracę, ponieważ nie ma takiego obowiązku przy umowach na czas określony.

Dowód: akta osobowe k 29

K. B. (1) prowadzi od wielu lat działalność gospodarczą, polegającą na pośrednictwie pieniężnym. Oznacza to, że w prowadzonych przez nią punktach, pracownicy przyjmują i księgują wpłaty pieniężne od klientów.

Z (...) wynika, że K. B. prowadziła tego typu punkty w Ł. na ulicach: P., C., K., (...). Do września 2016 roku K. B. miała również punkt na ulicy (...) w Ł..

Dowód: informacja (...) k 6 - 7, zeznania świadka K. B. (1) k

Wnioskodawczyni w ostatnim czasie przed wręczeniem jej wypowiedzenia świadczyła pracę w punkcie, na ulicy (...). Pracowała od godz. 9:15 do 17:15 i była jedynym pracownikiem tej placówki. W innych placówkach były zatrudnione 1 albo 2 osoby i zdarzało się, że pracownicy wykonywali prace w różnych placówkach, nie byli przypisani tylko do jednej z nich.

Dowód: przesłuchanie wnioskodawczynie k 41 w zw z k 33, zeznania świadka K. B. (1) k 40 odw

Właścicielem lokalu przy ulicy (...) jest W. S.. K. B. (1) wynajmowała od niego lokal przez około 7-8 lat. W pewnym momencie K. B. powiedziała, że nie będzie już korzystała z lokalu i przestała tam prowadzić swoją działalność. Wnioskodawczyni była ostatnim pracownikiem K. B. (1) w tej placówce.

Dowód: zeznania świadka W. S. k 33 odwrot

Wnioskodawczynie wcześniej wykonywała pracę na rzecz K. B. (1) w różnych punktach. Przyczyną wypowiedzenia wnioskodawczynie umowy o pracę była zła współpraca. Według K. B. (1) od pewnego czasu nie układała jej się współpraca z wnioskodawczynią, panie nie mogły się dogadać. Wnioskodawczynie dyskutowała na temat pracy, którą zleciła jej K. B.. Nieporozumienia zaczęły się w 2015 roku. Panie znają się od 1992 roku. Wnioskodawczynie nie była karana dyscyplinarnie. K. B., po zlikwidowaniu punktu na ulicy (...), planowała otwarcie punktu na ulicy (...), ale w końcu do tego nie doszło. W okresie wypowiedzenia wnioskodawczynie nie była zwolniona z obowiązku świadczenia pracy, tylko pracowała w innym punkcie, do którego została skierowana przez pracodawcę. Likwidacja punktu na ulicy (...) nie była przyczyną wypowiedzenia wnioskodawczynie umowy o pracę. K. B. nadal zatrudnia pracowników – obecnie 7 osób. Na miejsce wnioskodawczynie K. B. zatrudniła nowego pracownika, który świadczył pracę w różnych punktach, w zależności od potrzeb. Pracownicy nie są przypisani do jednego punktu agencyjnego.

W świadectwie pracy K. B. (1) napisała wnioskodawczynie, że stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania umowy za wypowiedzeniem przez pracodawcę (art.30 § 1 pkt 2 Kp).

Dowód: świadectwo pracy w aktach osobowych k 29, zeznania świadka K. B. (1) k 40 odwrot

Oceniając materiał dowodowy Sąd odmówił wiary twierdzeniom wnioskodawczynie co do tego, że wyłączną przyczyną wypowiedzenia jej umowy o pracę była likwidacja placówki na ulicy (...), a tym samym likwidacja stanowiska pracy.

Powyższemu przeczą zeznania pracodawcy – K. B. (1), która wprost powiedziała przed sądem, że likwidacja placówki na ulicy (...) nie była ani przyczyną, ani też współprzyczyną wypowiedzenia. Podstawą wręczenia wnioskodawczynie wypowiedzenia była zła współpraca pomiędzy paniami. Ponadto K. B. zatrudniła nowego pracownika i obecnie zatrudnia około 7 osób. Ponadto, w okresie wypowiedzenia wnioskodawczynie świadczyła pracę w innej placówce, na ulicy (...) co oznacza, że pracownicy byli kierowani do różnych punktów, które prowadziła K. B., w zależności od potrzeb.

Ponadto Sąd nie dał wiary wnioskodawczynie co do twierdzeń, że pomiędzy nią a pracodawcą nie było żadnego konfliktu, a wręcz K. B. ją chwaliła.

Sąd zauważa, że gdy była przesłuchiwana świadek, K. B. (1), to zarówno pełnomocnik wnioskodawczynie, jak i sama wnioskodawczynie, nie próbowali podważyć niekorzystnych zeznań. Strona nie drażyła tematu, dotyczącego narastających pomiędzy paniami nieporozumień od 2015 roku. Nie próbowano dopytać świadka o cokolwiek na ten temat. Jedyne informacje, jakie przedstawiła świadek wynikały z pytań zadawanych przez sąd.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013, poz. 170 ze zm.) Nr 120, poz. 1252, z późn. zm.), prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która:

do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat kobieta

oraz 60 lat mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn.

W myśl art. 2 ust. 3, świadczenie przedemerytalne przysługuje po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy zakwestionował prawo wnioskodawczyni do świadczenia przedemerytalnego, bowiem w ocenie ZUS rozwiązanie stosunku pracy nie nastąpiło wyłącznie z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

W ocenie Sądu, powyższe stanowisko jest trafne.

Postępowanie dowodowe wykazało, że przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę nie była likwidacja stanowiska, lecz zła współpraca pomiędzy wnioskodawczynią, a K. B. (1). Świadek wręcz i wprost powiedziała, że likwidacja placówki na ulicy (...) nie stanowiła nawet współprzyczyny wypowiedzenia. Pracownicy nie byli bowiem przypisani do konkretnego punktu, co wprost wynika z treści umowy o pracę. Świadczyli pracę tam, gdzie zachodziła potrzeba. Potwierdzeniem na to jest fakt, że w okresie wypowiedzenia wnioskodawczyni nie została zwolniona z obowiązku świadczenia pracy, tylko przeniesiona do wykonywania obowiązków na ulicę (...). Ponadto, po jej odejściu K. B. zatrudniła nową osobę i obecnie ma 7 pracowników.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni.